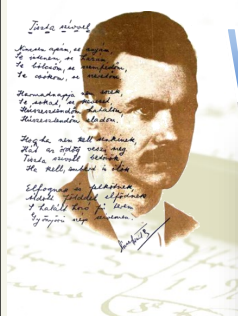
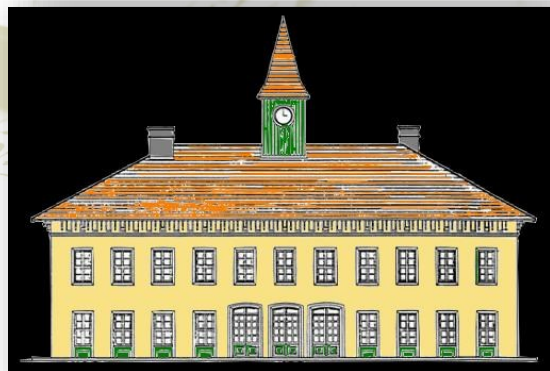
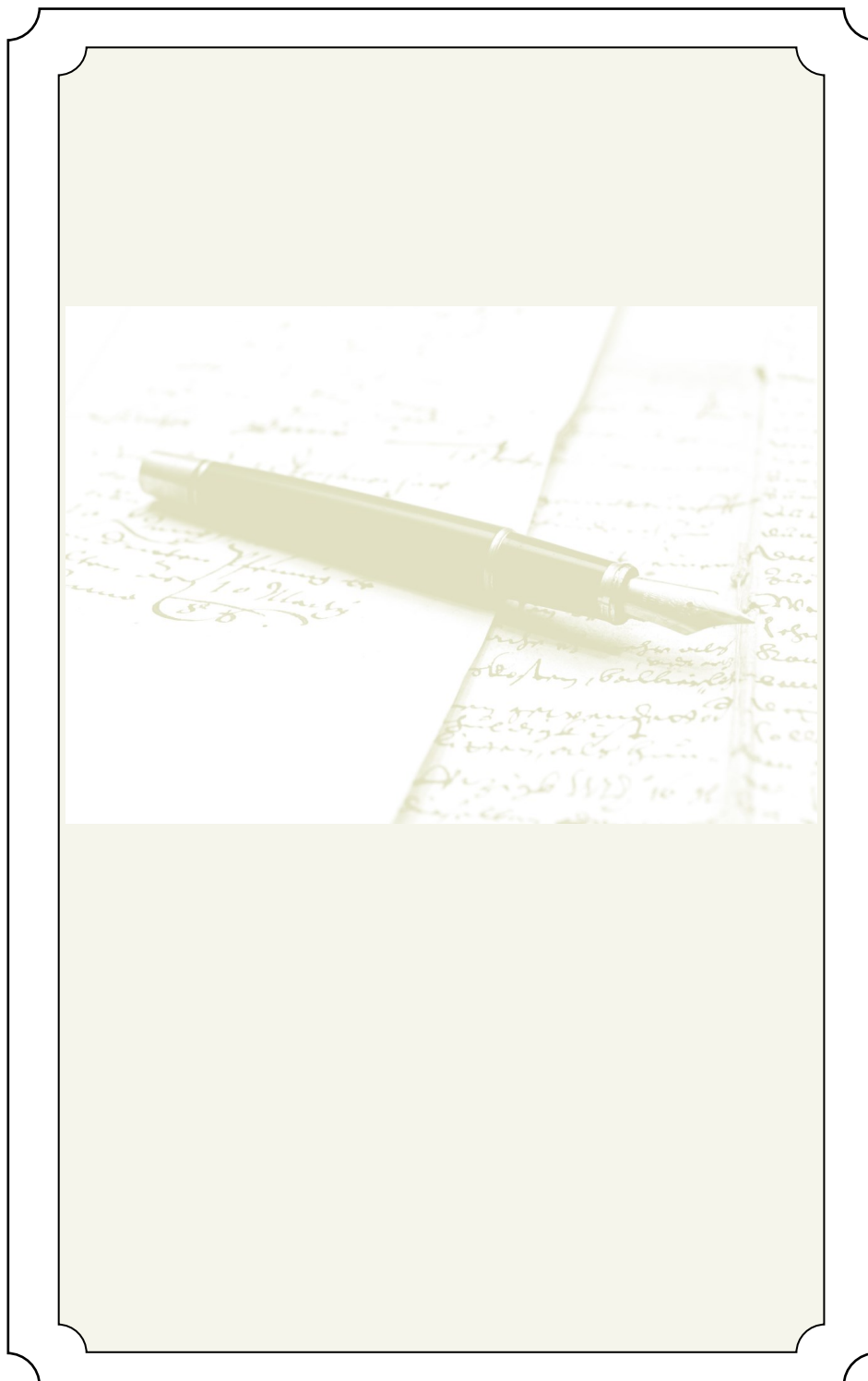

VÁNDOR VASÚTTÖRTÉNETI KIÁLLÍTÁS "MEGY A GŐZÖS" ...

VERS EXPRESSZ 2022

Tisztelt olvasók!

A Vándor Vasúttörténeti Kiállítás „Megy a Gőzös”... 2017-ben hivatalosan is útjára indította vasutas versíró pályázatát VERS-EXPRESSZ néven. Azóta eltelt 6 esztendő, bizonyította, hogy hazánkban igen is szükség van egy ilyen jellegű pályázatra.

Kedves olvasók! Az elmúlt években számtalan pályázó küldött be szebbnél szebb verseket a pályázatra. Méltán mondhatjuk, hogy a zsűrinek sokszor, igen nehéz feladata volt, hogy eldöntse ki legyen az-az 5 személy, akikre önök mint olvasók szavazhattak. Kezdetben csak az első 3 helyezett részesült díjazásban, ám az idők során további két kategóriával bővült nyerteseink sora. A két új kategória a Közönség díj valamint a Zsűri díj. Ezen bevezető gondolatok után nézzük át, az elmúlt időszakban kik indultak pályázatunkon.

Bánfi Bence

Modern Álomvilág

Milyen szép is lenne,
ha hazám modern ruhát viselne
Minden mi régi nyom nélkül tűnne
S helyét átvenné a modern világ színe.

Régi házak, ha maradtok újuljatok meg
azonnal!
Vessétek le a komorság kendőjét azon
nyomban!
Már az új évezredben vagyunk tíz hosszú
éve
Ideje megfiatalodni és megváltozni végre!

Régi buszok, régi villamosok! Ideje nyugdíj-
ba menni!
Az idő eljárt felettetek, nem érdemes már
csengetni!
Engedjétek a fiatalabbat bizonyítani, sikert
elérni!
Ti pedig a kocsiszínben békésen pihenni!

Legyen egy összetartó és igazságos orszá-
gunk,

A politikai élet legyen igazságos, elviselhető!
Segítsenek másokon és az árak is legyenek meggyőzők!

Legyen egy összetartó és igazságos országunk,
melyben érdemes kiépíteni boldog kis világunk!

A suttyó pusztuljon, a gyengébb erős és határozott!

Nem úgy élni hogy szinte minden korlátozott!

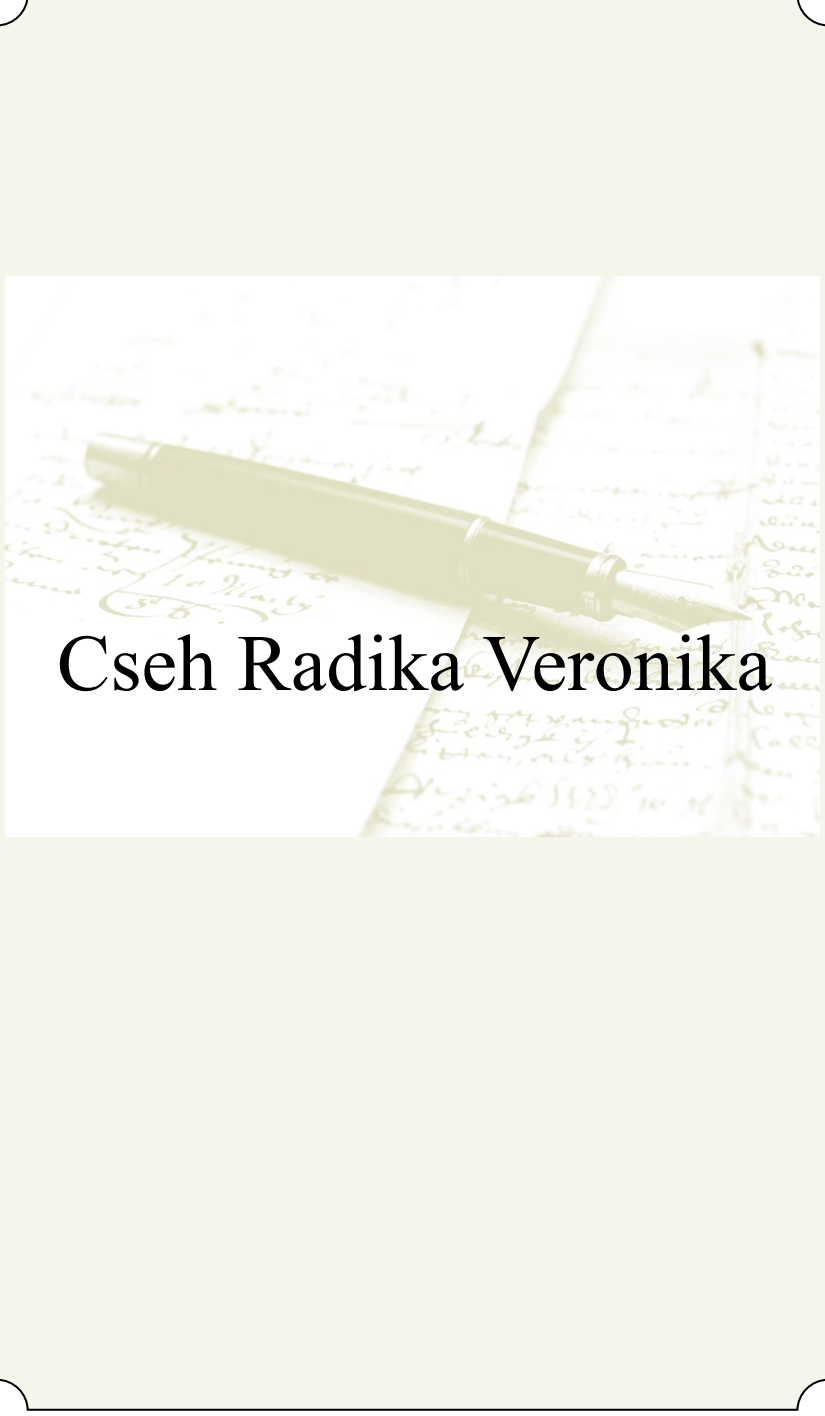
Boldog gyermekkor, gond nélküli élet a vágy
Tiszta és barátságos környezet mint a tiszta ágy.

Mikor jön el-e csodás korszak hazánkba?

Meddig fogunk élni ebben a boldogtalanságban?

Eljön még a megálmodott és oly rég várt öröm?

Egyszer biztos, csak nem most rögtön.

Cseh Radika Veronika

Nosztalgia

Nosztalgia,
Ha utazom,
Ha unalom van,
Utazom

Nyugalom a vonaton,
S én csak utazom
Ha elfog az unalom,
Én mindig csak utazom

Ha utazom,
A vonaton a szememet,
Lehunynom,
S közben, ha unalom,
Ha utazom, ellazulok

Ha ellazulok, ha utazom,
Nincs közben az unalom,
Csak az utazom,
Nyugalom, csak utazom

Csép Rózsika

Erdélybe nyúlnak vissza gyökereim, ott születtem Tordaszentmihályon, és ott szívtem magamba a vidéki élet aranytalcán kínálta szépségeit, Aranyosszék bölcsőjében. 1990-től élek Magyarországon, Budapestről költöztem Kókára, innen mentem nyugdíjba. Óvoda-pedagógusi végzettségemet az ELTE-én, szakvizsgával zártam. Pályám jelentős állomását az a két évtizedes mentori tevékenység jelentette, mellyel bekapcsolódhattam egy országos innovációs óvodai program kidolgozásába és gyakorlati bevezetésébe. A pályám jelentette a fő tevékenységemet, ez idő alatt jelentéktelennek mondható az irodalmi múltam. A nyugdíjazásom hozta az ihletet, s azóta az irodalom, a versírás lett a fő hobbi. Irodalmi színtereken Csipkerózsika néven publikálok verseket, novellákat. Bekapcsolódtam neves irodalmi körökbe, általuk kerültem írásaimmal antológiákba, magazinokba, folyóiratokba állandó szerzőként. Pályázataim sikerére révén, Aranypenna-díjat, okleveleket kaptam. Dalszövegeket írok és zenésítek is meg, ezekkel I. illetve II. díjat is kaptam a Magyar Alkotók Nemzetközi Egyesülete pályázatain.

A „Megy a gőzös” pályázathoz benyújtott versem egy megzenésített vers, melyet Németh Nyiba Sándor, a Magyar Kultúra Lovagja dolgozott Cd-re, és klip is készült belőle.

Utazás

Hosszú úton megy a vonat,
Fel sem tűnik, úgy robog,
Míg az idő velünk marad,
Észrevétlen kanyarog.

Hajt a cél, s az álmainkat
Megugrani szeretnénk,
Nem ismerve fájdalmakat,
Vágyainkat kergetnénk.

Boldogságunk ám mulandó,
Bár örökké tartana,
De mert hitünk reményt adó,
Változhat a tartalma.

Időnk véges, lassan eljár,
Nehezebb az utazás,
S mert a lábunk elfáradt már,
Közeleg az állomás.

Hogyha végül visszanézünk,
Múlt időnket siratva,
Úgy érezzük, nem is éltünk,
Hamvainkat taposva.

Dobos Anikó

Mi volt a célunk

Sok-sok vonat elment már
Elhagyott szerelmek, új barátok
Kik itt utaztatok velem.

Bejárták a déli partot
Nevettünk, buliztunk
együtt szórakoztunk.

Egy szép nap elváltak útjaink
de néha összefutunk egy-egy
vonat étkezőkocsijában pár szó erejéig.

Beszélünk erről arról kis családokról.
De nem csak a déli partról,
hanem bizony a Győr - Rába vonalról
meg bizony a Pest-Vác vonalról is.
Hisz a barátok arra is jártak.

Néha elmerengek miket csináltunk.
De tudom sok-sok vonat
elment már a déli parton.

Dudás Zsolt

A napfényes Pécs városában születtem, 1990 májusában. Gyermekkorom óta nagy rajongója vagyok a vasútnak és annak a miliőnek ami azt körül veszi. (Nem csoda, hiszen óvodában már "kisvonat", egy kis gőzös volt a jelem.) Sok nyarat töltöttem családommal a Balaton déli partján, Balatonfenyves-alsó és Fonyód környékén. A nyaralók mindig valahogy közel voltak a vasúthoz, így nem tudtam megállni, hogy édesanyámmal ne üljünk az állomásra. Volt eset, amikor egészen estébe nyúlóan, az utolsó személyvonatok egyikét meg kellett várnunk, mert azt szerettem volna még látni, sőt a pécsi állomáson is sokszor ezt megtettem. Az általános iskolai és gimnáziumi tanulmányaimat Pécsen végeztem, majd elkerültem a főiskolára az alföldre, Nagykovácsra. Jelenleg református hit és erkölcs tanórákat tanítok a szülővárosomban, több helyen is. Ha akad szabadidőm, a fényképezőmet véve a vaspálya felé veszem az irányt.

Dombok közti csühögő

Dombok közti csühögő,
csodálva tölti meg a legelőt.
Füst száll messzeségbe,
hogyan jelezze a munkának vége.

Sziréna jelzi végét a műszaknak,
a bányászok sokasága hazafelé baktat.
De mi van azokkal, akik messze, hosszú útra
várnak?
egy vonatocska jön és döcögve viszi tova, vá-
rosába.

Kanyarog a pálya és felette a kerekek,
a kis vicinális vonata töri meg a csendet.
Elől gőzös, mögötte három kis wagon,
fáradt lelkek sokasága szendereg a fa bakon.

Szembe jön a váltás, nagy orosz dízel húzza.
igaz, hangja nagy, de sok póre kocsit vontat.
Egy kitérőnél intenek egymásnak a vezérek,
a vetik szemüket a pályára utasításszerűen.

Mecseki lankák alatt, kis füstbe burkolózva,
terül el az acél sín pár a dombok között nyom-
ban.
Hamarosan eltűnnek a hegyek és síkvidék
jön,
közeledik a váltó és a pesti vonalra lépünk.

Így ér be lassacskán munkásvonatunk,
s már a pusztaságnak tűnő kisfaluba jutunk.
Messze sejlének a bányák, szénüzemek,
Komló, a bányaváros felől sötét felhőket idéz-
ve.

Így élte meg talán az, ki látta egykor ez az út,
hogy milyen is lehetett a komlói szenes vas-
út.

Évfordulójának alkalmából emlékezem így,
hogy nagy múltat hordoz az a sín.

Éljen soká még a Komló-Godisa vasútvonala,
amely már 125 éve szolgálja a hazánkat,
Sok szép és rút percet élve és hozva,
hogy a vaspályára mindig szükségünk van

Hídvégi Lajos

1990 óta járom a vasút iskoláját. Sokat dolgoztam a kötöttpályás közlekedésben. Ferenencvárosban is szolgáltam. A vers megírásához sok baleset ihletet adott. Azért írtam a bakter című verset, mert eléggé nem megfelelő a technika, és lehet látni az eredményt sokszor. A legtöbb baleset az olyan átjárókban történik, ahol fénsorompó van, mert fittyet hánynak az autósok a jelzésre, és mennek át a piroson. Ahol félsorompó is van, ott megkerülik a félsorompót. A teljes csapórudas sorompónál ilyen nem volt. Ha azt leengedték, akkor ott nem tudta megkerülni. Sajnos egyre fogynak a bakterek. Kár értük. Bánt a baktervilág leépítése, és az is, hogy néha utólag az derül ki, hogy a régi jobb volt, mint az új. Erről a vasút itt is tanúbizonyságot tett.

Bakter

Tekerem le a sorompót az átjáróban.
Megszokott lett ez a mozdulat.
Büszkén teszem, hisz a vasutat képviselem
bakter vagyok, a vasút fogja át életem,

Csattog már a sínen életem, cincog a fémen
a rezgés,
a sorompó könnyen rója köreit, könnyedén
pereg,
kolompol, mint tájban a jószág, melyet a ter-
mészet etet.
jön,
közeledik a váltó és a pesti vonalra lépünk.

Tisztelgek, tol a fürgeteg.
Másnak félelmetes lehet, nekem kedves ez a
közeg.
Öröm szívemnek, és kiélvezek minden pilla-
natot,
mert érzem, hogy most végre fontos va-
gyok.

Az életet megállítom és lebegtetem a röpke
percet,
hogy a száguldás kapjon teret.
Létemmel a vasúti átjárót védem
őrködöm, hogy baleset ne történjen.

Aztán egy szép nap mindez ködbe vész,
Fejlődni kell, fény sorompót ide! mondja sok-
sok "ész".

Elhagyom a bakterházat, falakba ütközik sze-
mem simogatása.

Bólintok...., sorsom fordul, mehetek a nagyvi-
lágba.

Indulok a végtelenbe, hol a sínek találko-
znak,
addig lenni kell egy helynek, hol sorompókat
tekergetnek.

Lelkemet borogatom, égő a fájdalom, csak
szívem kolompol.

Visszajövünk egyszer, visszajövünk egyszer
még, hinni akarom.

És mi fogunk újra őrködni, hogy ne legyen
többé esemény.

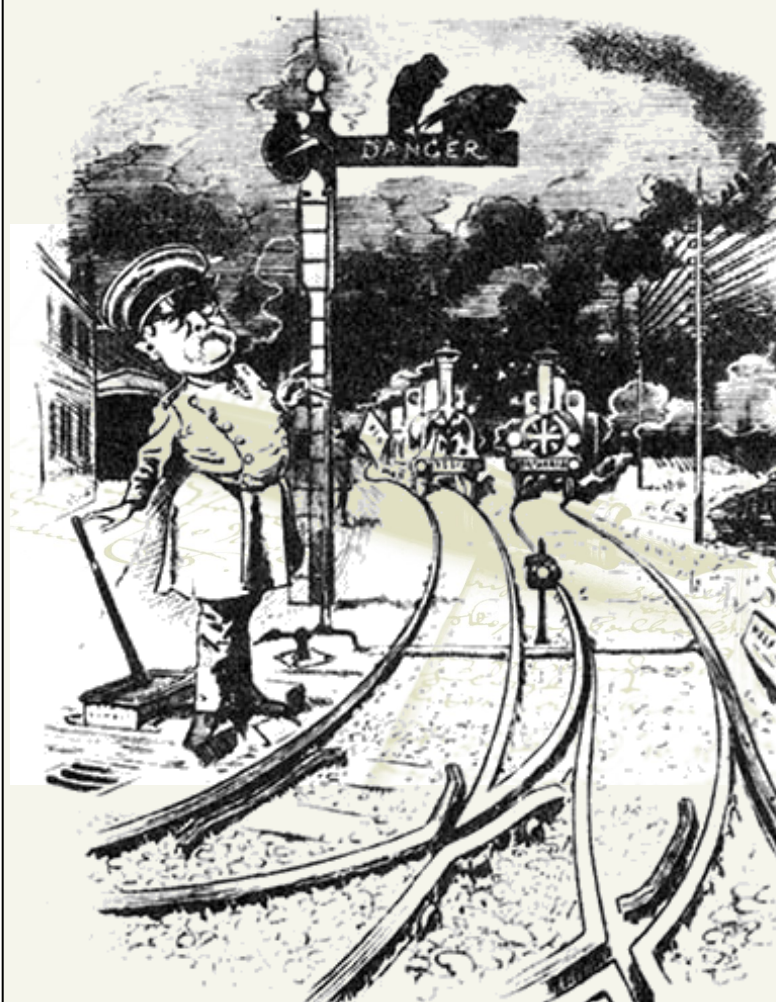
mert embertelen a technika és tragikus az
eredmény.

Igen, visszajövünk egyszer.

Visszajövünk egyszer még.

Ha kell, hát tekerjük, együtt

A sorompókat újra fel- és lefelé.

A Punch című lap karikatúrája, 1873

Kemény Gábor

Kemény Gábor vagyok. Kaposváron születtem, jelenleg is ott élek. Életem születésemtől kezdve összefonódik a vasúttal, mivel nagyszüleim Belegben éltek, így rengeteget vonatoztam Kaposvár és Beleg között. 2008-ban szereztem közgazdász-informatikus diplomát, utána a vasúton helyezkedtem el. Hobbijaim közé tartozik az előadó művészet, rendszeresen adok elő verset és kabarészármokat. 2020. december 7-én, negyvenegy éves koromban kezdtem el verseket írni. Ha már a dátumoknál tartunk, van egy speciális adottságom. Megmondom egy adott dátumról, hogy a hét melyik napjára esett, vagy esik majd a jövőben.

Tessék vigyázni! Az ajtók záródnak!

Budapestnek nő a metróhálózata,
napjainkban van már négy metróvonala.
Az M2-es vonal éveken át épült,
hetvenkettőben a Déliig elkészült.

Sok idő eltelt, bizony ötven éve,
hogy teljes vonalán utazhatunk végre.
Félszáz éve jár a metró szerelvénye,
sok ember munkájának eredménye.

Induló pontjának Fehér út volt neve.
Ma úgy nevezik, hogy Örs vezér tere.
Itt kezdődik tehát a metrónak útja,
aztán következik a Pillangó utca.

Szerelvényünk mikor innen továbbgurul,
körülöttünk minden sötétségbe borul.
Innentől a metró alagútban halad
és folytatja útját a földfelszín alatt.

Amikor a metró ismét meg fog állni,
a Népstadionnál lehet föl-, s leszállni.
Volt már "Stadionok" névvel is jelezve,
ma Puskás Ferencről van már elnevezve.

A szerelvény indul, tovább közlekedik.
A Keleti Pályaudvar következik.
Fontos csomópont már hosszú évek óta,
itt lehet átszállni a négyes metróra.

Mikor a szerelvény innen tovább halad
útját folytatja a Rákóczi út alatt.
Megállunk hamar új állomáshoz érve
meg is érkezünk a Blaha Lujza térre.

Folytatódjon metrónknak sztorija,
következő megálló az Astoria!
Egyik pesti szállodának itt a helye,
amelynek pontosan ugyanez a neve.

Indulunk már tovább és akkor fékezünk,
ha a Deák Ferenc térre megérkezünk.
Ez Budapest legnagyobb metró csomópontja,
átszállhatunk az egyes,- s hármas metróra.

Tovább indulva a Kossuth-tér várható,
felszínre érve a Parlament látható.
A szerelvény innen, hogyha tovább halad,
akkor fog átgördülni a Duna alatt.

A szerelvény most már Budán közlekedik.
Hamarosan a Batthyány-tér következik.
Szentendrére lehet utazni nagy hévvel,
ha átszállva folytatjuk utunk a HÉV-vel.

A metró a Széll Kálmán-tér felé halad,
ami nekem mindig a Moszkva-tér marad.
Ha megérkezünk egy állomás van hátra,
metróval utunk véget ér nemsokára.

Megyünk tovább a Déli Pályaudvarra,
hol a szerelvényt minden utas elhagyja.
Végállomáson utunknak vége szakad,
a szerelvény kihúzó vágányra halad.

Manapság Alstom szerelvény már a metró,
a kék orosz kocsi napjainkban retró.
Minden változik, hisz az idő halad,
az M2-es vonal Budapestnek marad.

Ötven éve jár a metró mindig nappal,
építőik előtt, le a kalappal!,
Isten áldja azt a sok-sok dolgoz kezet,
s a metróút üzemben tartó személyzetet!

Napsugár Anna

Napsugár Anna 47 éves szabadúszó fotóriporter, az első magyar siket-mozgássérült dalszerző (2 platina 5 arany lemezes), dalszövegíró énekes. 36 éve építi Magyarországon a gyógyterápiás jeltáncművészeti ágat, de már 37 éve foglalkozik a gyógyterápiás jeltáncsal, amelyet saját dalain keresztül táncol el, Pitti Katalin 8éve ének tanára.

Anna pályájának fontos momentuma, hogy 2005-ben az Országos Szórakoztató Zenei Központnál hivatalosan is szakvizsgát tett jeltáncból és táncművészeti működési engedélyt kapott. Véleménye szerint a jeltánc mindenki számára hallhatóvá teszi a zenét, ez a sajátos kommunikációs forma pedig lebontja azokat a falakat, amelyeket a siketek köré épít a csend világa. Anna hihetetlenül pozitív, szinte állandóan napsugárként ragyog és minden egyes percét annak szenteli, hogy vidámságot és szépséget csempésszen mások napjába. Többszörösen országos jeltánc bajnok 99 kupája van. Idén. Számos nagyjátékfilmekben statisztált többszörös díjnyertes szavaló megjelenik a Sztárlimonádé Magazin mellékletként 2. Zenei cd lemeze álma hogy Platina legyen s hogy a 30.videoklipjéből párat bemutassa A Duna Televízió s a Magyar Rádiók játsszák dalait. Jótékonyági célból jeltáncol, fotóz s masszíroz.

Szerelemvasút

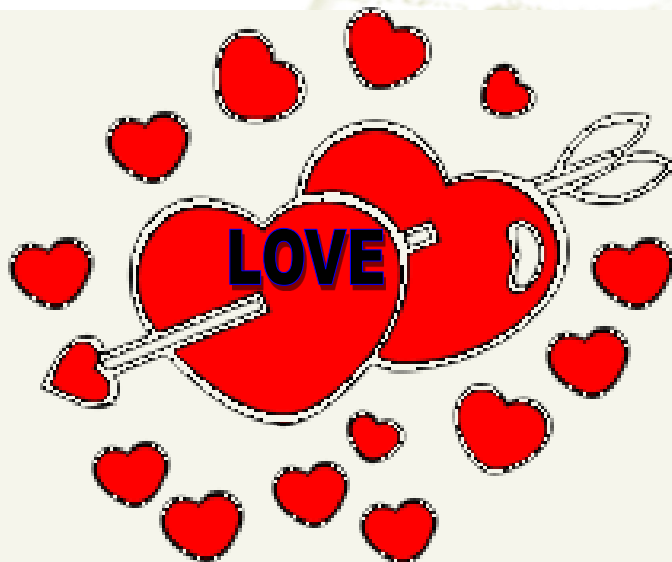
AZ ÉG KÉK SZÍNE RAGYOG RÁNK MIKOR ÚT-
RA KELÜNK,
HAJNALOK HAJNALÁN,
VARÁZSLATBAN NAPSUGÁRBAN ÚSZUNK,
MIKOR ARCUNKAT MEGSÜTI A REMÉNYSU-
GÁR,
UTAM ELEJÉN MÉG KÉTELKEDVE,
DE ÖRÖMMEL FÜRDÖZIK A BELSŐM A LELKI-
VILÁG,
VAJON A MAI SZABADNAPOMON BEREPÜL-E
A VONATBA,
A BOLDOGSÁG MADÁR?

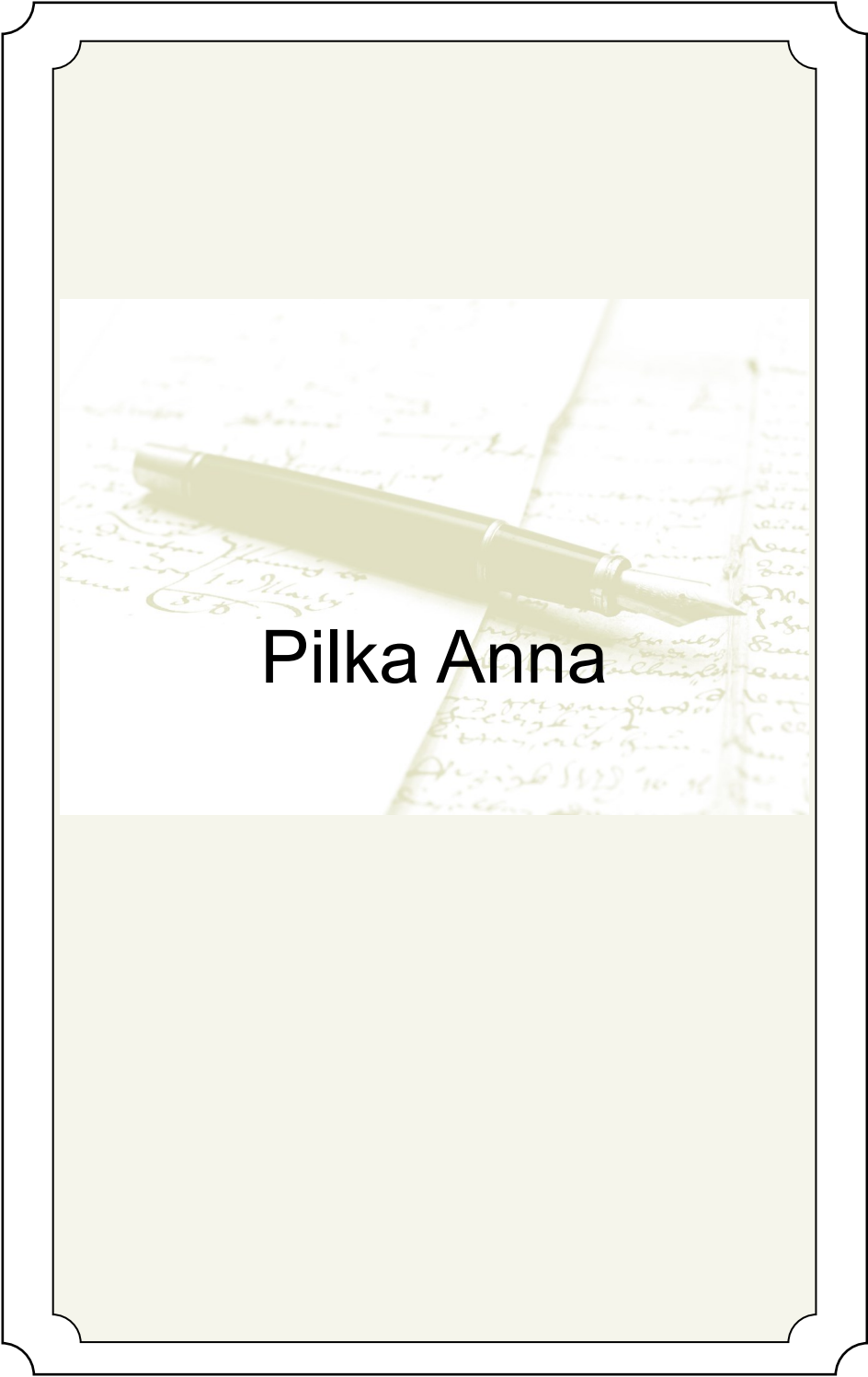
NYÍLSEBESEBEN SZÁGULDUNK A CÉLUNK
FELÉ,
ÉNEKLŐ VONATBAN KERINGŐRE KÉR FEL
TEKINTETÉVEL,
A FÉLTVE ÖRZÖTT NAGY Ő,
MEGOSTOROZZA KICSIT NAPUNKAT A LEL-
KÜNK MÉLY SÚLYA,
ELINDULUNK, MEGÉRKEZÜNK,
MAJD ÚJRA VÁRJUK, A SORS VAJON MIT AD-
HAT MA.

NAPSUGARAS ERDŐKBEN, BORONGÓS TÁJAKON JÁRVA,
KI TUDJA, MIT HOZHAT A KALANDOS UTUNK,
A LAKITELEK FELÉ TARTÓ VONATBAN,
RAGYOGÓ GYÉMÁNT ÉBREDEZIK SZÍVÜNK-
BEN S LELKÜNKBEN,
A BOLDOGSÁG MÁMORTÓL, ELOSZLIK MIN-
DEN ROSSZ,
AMI TERHELTE LÉTÜNKET.

A NAPSUGÁR ÉGETŐ EREJÉVEL,
VELÜNK SZALADNAK A PERCEK CSAK ÚGY
SEBESEN,
ÚGY ROHANNAK, MINT EGY ÖRÜLT LÁNGOLÓ
KAMASZ SZÍVE,
MAJD KIESIK, ANNYIRA VER HEVESEN,
KÖZBEN VIHAR DÚL LELKÜNKBEN, DE Ő KÖ-
ZELEDNI NEM MER,
KACSINTVA HUNCUT MOSOLLYAL ÜZENEK,
MAJD Ő EGY LIGHT KÓLÁVAL KÖZELEDIK UD-
VARIASAN FELÉM,
ÉN MAJD MEGREMEGEK BELÉ,
MELLÉM LEÜLÉSHEZ KÉRI ENGEDÉLYEMET.
HAGYTAM ÉN, HADD ADJA A SORS, AMIT MA
NEKEM SZÁNNA,
MERJÜNK ENGEDNI, NE FUSSUNK EL A BOL-
DOGTALANSÁGBA,
HADD DOBOGJON IZZÓAN A TESTÜNKBEN AZ
IZGALOM, MEGPATTANHASSON MINDEN
ERÜNK,
SZERELEMRE ÉHES LELKÜNKNEK ENGED-
JÜNK,
HOGY SZABADON DÖNTHESSEN, HOGY MI
LESZ VELÜNK.

3 ÓRÁS ROBOGÓ VÁGGYAL, SZABAD AKARATTAL NYÍLÓ SZERELEM LÁNGJAI IS, ÚTNAK INDULTAK BENNÜNK,
EZ AZ UTUNK ELSŐ SZERELMES LÁZKÉNT IZZÓ PERCEINKET,
SOHA SEM FELEDJÜK, AMÍG CSAK ÉLÜNK,
MAJD NEM ELCSATTANT EGY CSÓK KÖZÖTTÜNK,
AMI CSAK PERZSELTE A MÁSODPERCEK MUTATÓJÁT,
A KALAUZ TÖRTE MEG A VARÁZSLATOT,
A JEGYEK KEZELÉSÉVEL VISSZAHOZTA A VALÓSÁGOSSÁGOT.

Pilka Anna

Visszaemlékezés

Régen volt egy nagymamánk,
Ő Tápiószecsőn élt, mi pedig Gyulán.
Megjött a postás, táviratot hozott,
Húgommal a szívünk gyorsabban dobogott.

"Jön nagymama!" Ugráltunk boldogan,
A vasútállomásra kiértünk hamarosan.
Vártuk a vonatot, micsoda hangulat volt,
Amikor a távolból a füstöt ontó mozdony sí-
polva befutott.

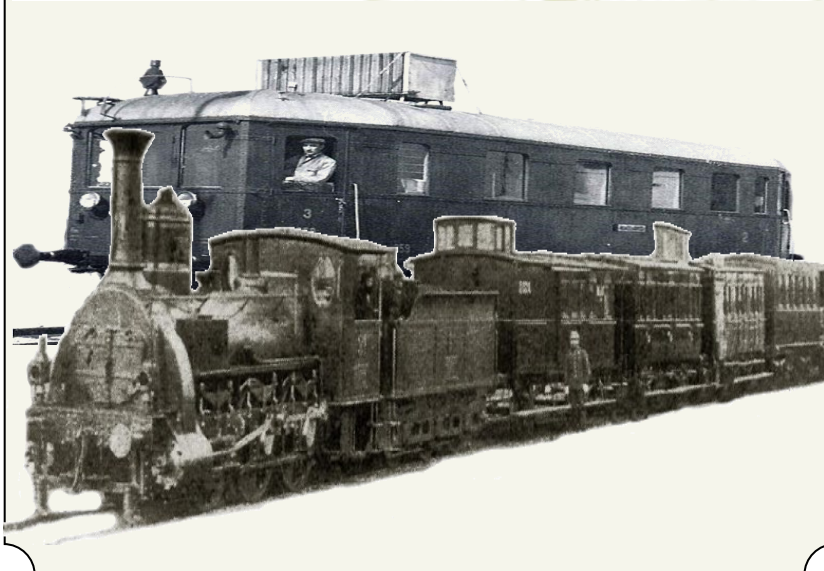
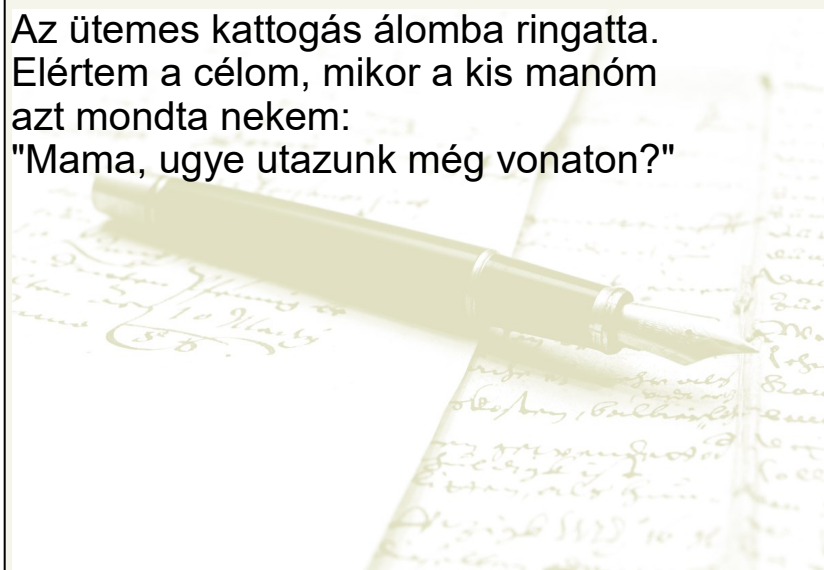
Számunkra akkor még szinte öröm
illata volt a füstnek,
Amit a mozdony kéménye kiontott.
Ma már nekem is unokám van és számára
Ezt a hangulatot átadni kívántam...

A cél a vonat volt, mindegy, hogy hová visz,
Csak az élményeket érezhesse Ő is.
Persze, mozdonyfüst helyett
csak füttyszót hallott,
De az autó után neki ez újdonság volt.

Hallgatta a kattogást: "Mama, óra ketyeg?"
"Mondtam: "Gurulnak sínen a kerekek."
Tetszett neki, hogy egyre
gyorsabban robogunk,
Amikor megálló jött: "Mama, hol vagyunk?"

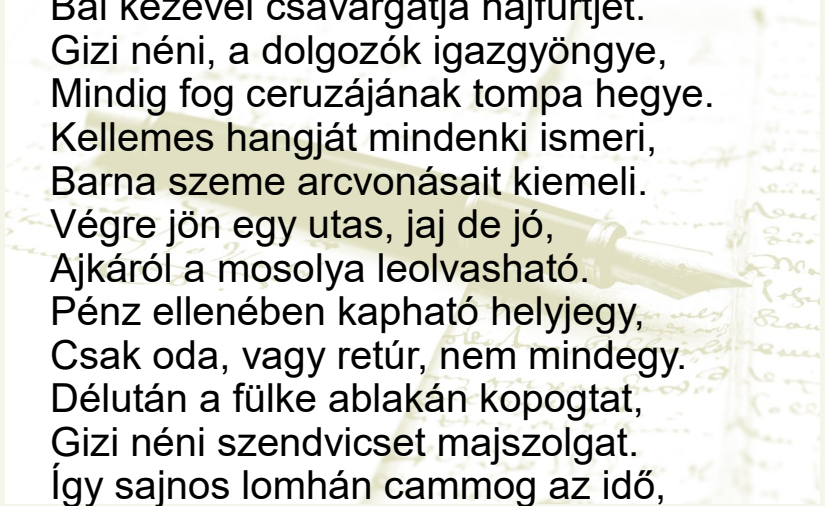
Jött a kalauz bácsi, kérte a jegyet,
Ez a jelenet neki nagyon tetszett.
Az én kicsimet elnyomta a fáradtság,
Visszafelé úton jött még sok újdonság.

Az ütemes kattogás álomba ringatta.
Elértem a célo, mikor a kis manóm
azt mondta nekem:
"Mama, ugye utazunk még vonaton?"

Szedő Tibor (Dősze)

Budapesten élek, szakács a szakmám, bő 6 éve foglalkozom komolyabban költészettel. Nyertem díjakat is, 11 kötetem van magánkiadásban. Több mint 40 antológiában jelentek meg lelékrezdüléseim. Az írás számomra önkifejezés. Számos stílusban vagyok jártas. Hét hangos CD-m készült el. A KLÁRIS újságban publikálok évek óta. KRÚDY BRONZÉRMES író, költő vagyok, KLÁRIS II. fokozatú NÍVÓDÍJAT is kaptam. BEÖTHY ARANYTOLL-DÍJAM is van és a Szárnypróbálgatók pályázaton BRONZ minősítést kaptam verseimre. Arra törekszem, hogy nyomot hagyjak olvasóim lelkében műveim által. Paralimpikon úszó vagyok, 50 pillangóban bronzérmes, a 4×50 méteres vegyesváltót megnyertük Sydney-ben, és Európa-és Világbajnok 50 pillangón. Továbbá rendelkezem Magyar Érdemrend Lovagkereszttel is, van ezüstérmem, ami-be belegravírozták a nevem, és sport NÍVÓDÍJAM is. 1999-ben, 2000-ben mi lettünk az Év Váltója a Sportcsillagok Gálaestjén, 2001-ben a harmadik helyen végeztünk. 2017-ben kőbe vésték a nevem a Parlament mögötti Olimpiai Parkban a 4x50 méteres vegyesváltó kapcsán. A múltbeli sikereimből építem a jövőmet.

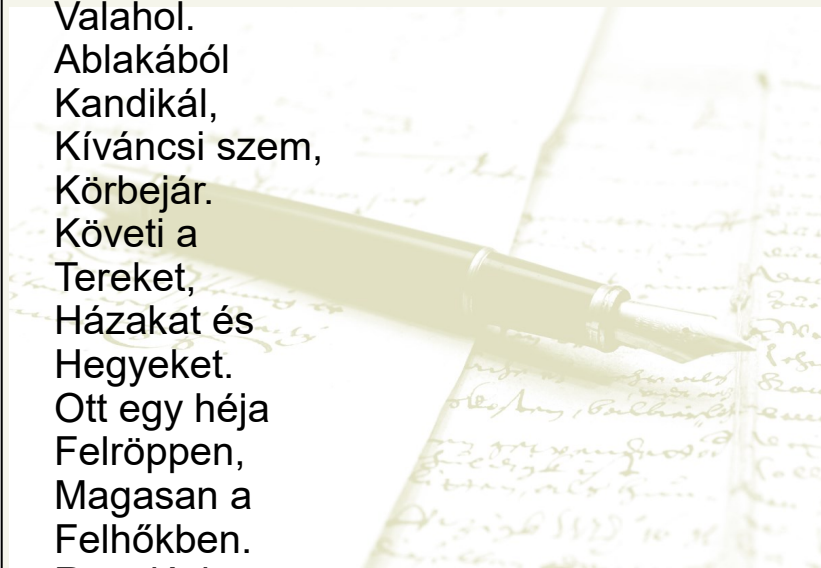
Helyszín a Keleti pályaudvar,
Szél üde tavasziillatot kavar.
Rügyező március derekán jár,
Üresen kongó váróterem kopár.
Pénztárban egy idős hölgy ül,
Szemüvegére napfény vetül.
Unalmában számolgatja pénzét,
Bal kezével csavargatja hajfűrtjét.
Gizi néni, a dolgozók igazgyöngye,
Mindig fog ceruzájának tompa hegye.
Kellemes hangját mindenki ismeri,
Barna szeme arcvonásait kiemeli.
Végre jön egy utas, jaj de jó,
Ajkáról a mosolya leolvasható.
Pénz ellenében kapható helyjegy,
Csak oda, vagy retúr, nem mindegy.
Délután a fülke ablakán kopogtat,
Gizi néni szendvicset majszolgat.
Így sajnós lomhán cammog az idő,
Keresztretjtvény a fiókból kerül elő.
Hirtelen beömlő emberek folyamja,
Vevő beszél, végül kézben a számlája.
Kígyózó sor egyre jobban apad,
Véges a munkaidő gyorsabban szalad.
Legutolsó utas is sorra kerül,
Égboltra szürke vászon feszül.
Nyitókészlet a záróval egyezik,
Szorgalmas váltótárs megérkezik.
Gizi néni veszi a lenge kabátját,
Dobja mindenki felé pusziját.
Holnap ugyanitt várja saját széke,
Jól megbecsüli őt kedvenc főnöke.

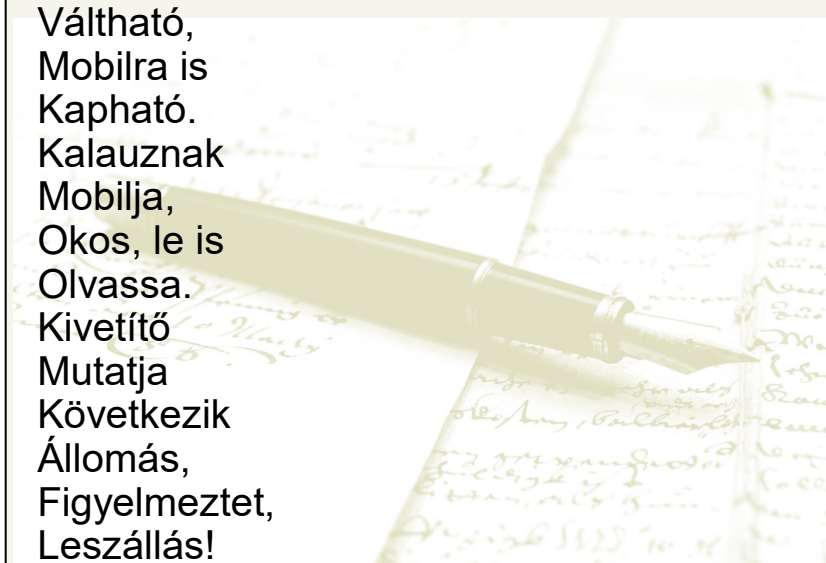
A close-up photograph of a silver fountain pen with a black barrel, lying diagonally across an open book. The book's pages are filled with dense, handwritten text in a cursive script, likely in German. The lighting is soft, highlighting the texture of the paper and the metallic sheen of the pen. The entire image is framed by a thin black border with decorative, rounded corners.

Szigeti Ilka

Vonaton

Visz a vonat
Zakatol,
Útban vagyok
Valahol.
Ablakából
Kandikál,
Kíváncsi szem,
Körbejár.
Követi a
Tereket,
Házakat és
Hegyeket.
Ott egy héja
Felröppen,
Magasan a
Felhőkben.
Repülésben
Szárnyalva,
Vonatumkat
Lehagyva,
A mezőket
Fürkészve,
Vadászik tán
Egérre.
Kalauz a
Vonaton,
Kettő is van,
Úgy tudom.
Sorba jár a

Fülkékben,
A jegyeket
Vizsgálja,
Érvényes-e,
Nyugtázza.
Interneten
Váltható,
Mobilra is
Kapható.
Kalauznak
Mobilja,
Okos, le is
Olvassa.
Kivetítő
Mutatja
Következik
Állomás,
Figyelmeztet,
Leszállás!
Eddig szolt a
Jegyérvény,
Érvényt vesz a
Térti vény.
Kényelmes az
Utazás,
Gondtalan a
Leszállás.
Szezám tárul
Zöld gombbal,
Lépcső simul,
Peronnal.
Viszontlátás

Utazás,
Itt a sülyi
Állomás!

Varjuné Mucs
Júlianna

Zakatol a vonat

Uzsgyi Jányok, jön a vonat!
Szedjétek a lábatokat!
A "lapátka" égre mutat,
lassan elindul a vonat!

Kipirulva, röhigcsélve,
lehuppanunk az ülésre.
Táska nyitva, füzet hullik,
kendő, kabát, mind lecsúszik!

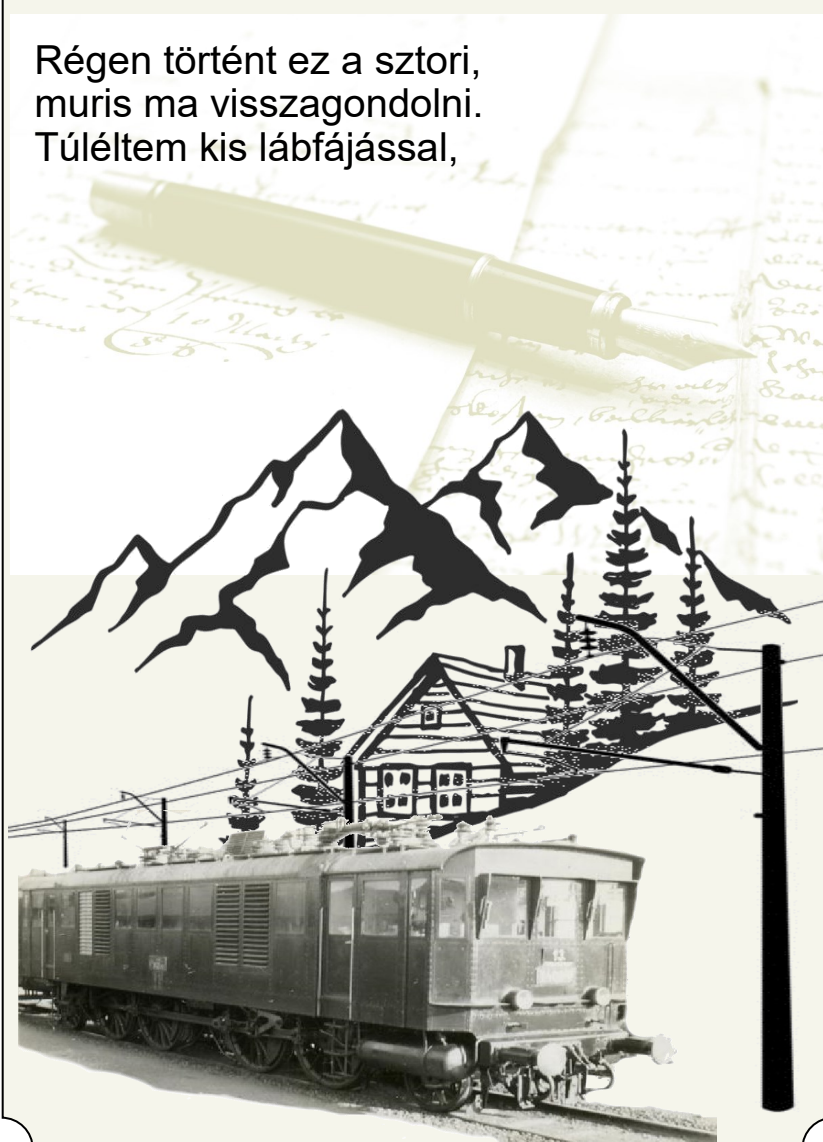
Kalauz nem késlekedik,
jegyet sem kér, csodálkozik.
Lassan lehiggadunk végre,
vonatunk száguld a térben!

Nicsak... máris le kell szállnunk,
Selypen van a mi megállónk,
Ledermedtünk, mert a kupénk
elszáguldott, vajon, miért?

Hamarosan észrevettük;
utolsó kocsiban ültünk
Fennrekedtünk, nem sokáig...
apci vasútállomásig!

Gyaloglás lassan hazáig,
lábam nem bírta sokáig
Cipőcskémet kézbe vettem,
mezítláb hazatipegtem.

Régen történt ez a sztori,
muris ma visszagondolni.
Túléltem kis lábfájással,

Walter István

83 éves is elmúltamvagyok. Ebből a 83 -ból a Vasútforgalmi után 43 évet a vasúton töltöttem el. Amíg a ranglétrán araszoltam felfelé, szereztem három diplomát, de az eredeti terveimmel ellentétben nem lettem állomásfőnök, mert azt már kevésnek találtam. Inkább oktató lettem és ezt folytattam 2000-ig, amikor is nyugdíjba mentem. 2000 aug 20-án Mádl Ferenc köztársasági elnök Lovagkereszt Érdeméremmel tüntetett ki. (Vasutas még ilyen kitüntetést nem kapott tudomásom szerint). 2012-ig egyéni vállalkozóként még tanítottam a Győri Bercsényi Középiskola és a BGOK Tanműhelyében. Verseim ugyan vannak, talán még 100 is, de "szóra sem érdekesek!" A 43 vasúti évemről írtam egy "nagy" (340 oldalas) könyvet, PERONKAKAS címmel. Bárki megvásárolhatja, ahogy ezt már 100-an meg is tették.

Menesztő

Mindig így látom mosolyogva.
Fiatalság árad belőle.
Zöld-színű tárcsával kezében
a vonat mellett megy előre.

"Piros" sapkája alól oldalt
kivillan haja szőkesége.
Egyenruhája testre szabva.
Sok férfi szem fordul feléje

Hányszor kérdezik közben tőle:
Biztos, hogy ez megy Budapestre?
Megáll ez Ácson? Indulunk már?
Nem győz felelni: Hogyne!, Persze!

S ha itt a perc, s a szemaforon
a lámpa színe zöld vagy sárga,
sípjába fúj, a tárcsa lendül,
kecsesen ad jelt indulásra.

Felzúg a mozdony, máris indul.
A kék kocsik sorban utána.
A vezető is int a gépről,
elköszön tőle, szalutálva.

Míg a vonat előtte elmegy
szeme a kocsikon átszalad.
Pillantását lesi sok ifjú,
integet is néhány kamasz.

Ha van is köztük, aki tetszik,
arcán nem látom a titkokat.
Csak mosolyog, továbbmegy fürgén
hisz várja őt még sok vonat.

